

Karin
KämsbyJoakim
Westlund

KULTUR

Kulturredaktörer: Karin Kämsby (vikarie), 0650-355 49, • Joakim Westlund (vikarie), 0270-740 65 • E-post: kultur@ljusnan.se • Fax: 0650-355 60

Konst möter musik

Ännu en sommar förenas konst och musik på Karisma galleri och trädgårdsscen i Undersvik. I lördags var det premiär med vernissage och två konserter.

KONST OCH KONSERT

Konst av Robert Noakes
Karisma galleri till 4.8
Musik av Daniel Ögren, gitarr, Andreas Henningsson, bas, Gunnar Åkerhielm, piano
Sebastian Noelle, gitarr, Lars Ekman, bas och Ronen Itzik, trummar
Karisma trädgårdsscen 7.8

UNDERSVIK

Mitt i det lilla vitmålade galleriet på gården står tre nakna gipskvinnor i klunga, som planterade med blommor runt fötterna. Målningarna längs väggarna ger en kompletterande bakgrund som skiftar från färgstarkt till gråskala beroende på hur betraktaren flyttar sig i rummet.

Där visas i år skulpturer och bilder av engelsmannen Robert Noakes, som bor i Sverige sedan 1983. Under över 40 år som professionell konstnär har

han i första hand utforskat människokroppen. På senare år har värt förhållande till och vår upplevelse av trädgården fått en central roll i hans konst.

Byggstenarna i Noakes bilder är en blandning av kroppsdelar och växter. Jordarternas färgskala dominerar ibland och ligger nära blodets. I de färgstarkaste bilderna känns det som om kroppsdelar mals i en köttkvarn – eller vaxdeklar i en kompostkvarn.

Musik på Karisma är ofta jazz. Senare i sommar bjuds det även på visor och folkmusik, men premiärkvällen vände sig till jazzpubliken och då den som gillar modernare tongångar. Två unga band stod på scenen.

Daniel Ögrens band är egentligen en kvintett, men hade för kvällen krympt till en trio. Stockholmarens Lars Ekman träffade för två år sedan tysken Sebastian Noelle och Ronen Itzik från Israel under en vistelse

Daniel Ögrens gitarr dominerade musiken han framförde tillsammans med basisten Andreas Henningsson och pianisten Gunnar Åkerhielm. FOTO JOAKIM WESTLUND

se i New York. Nu gör deras gemensamma band först en Sverigeturné och fortsätter sedan till Tyskland.

Kvällen inleddes stillsamt, närmast meditativt. Daniel Ögrens gitarr stod i centrum för hela bandets första avdelning. Även om pianisten Gunnar Åkerhielm tog kommandot i sin egen komposition, övertog Daniel Ögren till slut initiativet även där. Första låten låt närmast som ett klas-

siskt gitarrstycke, men visst var det jazz. I den andra låten kom ett mer intensivt gitarrsolo, men efter ett tag önskade jag att det skulle hända lite mer i de långa numren.

Trion avrundade lite mer lättstamt med en sommarsamba innan de lämnade över till Sebastian Noelles trio.

Det blev mer rytmiskt och fartfyllt när den inter-

Robert Noakes utställning med skulptur och bilder visas fram till den 4 augusti på Karisma galleri i Undersvik.

Robert Noake utforskar i sin konst människokroppen och värt förhållande till trädgården.

nationellt sammansatta trion antrände scenen, bland annat tack vare trummorna. Lars Ekman komponerar lite mer vägut och spännande, men så variationsrikt blir det ändå inte.

JOAKIM WESTLUND

The Manour House av Tuija Lindström från 1983. FOTO: TUIJA LINDSTRÖM/PRESSBILD

Tuija Lindström på Hasselblad Center i höst

Den svenska foto-konstnären Tuija Lindströms verk ställs ut på Hasselblad Center i Göteborg under hösten. Utställningen A dream if there ever was one fokuserar på hennes verk från perioden 1980–1987. Flera av dem är tagna under den tid då hon studerade vid Konstfack i Stockholm och experimenterade med den analoga tekniken.

Tuija Lindström var Sveriges första kvinnliga professor i fotografi, och var verksam mellan 1992 och 2002 vid Göteborgs universitet.

A dream if there ever was one pågår 25/8–14/10. TT SPEKTRA

Johanna Nilsson. FOTO: ANNA-LENA AHLSTRÖM

Ger ut antologi om bröstcancer

Oktober har blivit en kampanjmånad för att öka medvetenheten om bröstcancer. Lagom till dess ger Månpocket ut antologin Rosa boken – 10 berättelser om bröstcancer, där kända och okända svenskar berättar om sina erfarenheter av sjukdomen.

Bland dem som medverkar med nyskrivna texter i boken märks författarna Johanna Nilsson, Åsa Lantz och Karin Wahlberg, samt bloggaren Clara Lidström, alias Underbara Clara. Lena Katarina Swanberg har skrivit fem av berättelserna, med utgångspunkt från intervjuer med drabbade och anhöriga. Intäkterna från boken går till Rosa bandetkampanjen. TT SPEKTRA

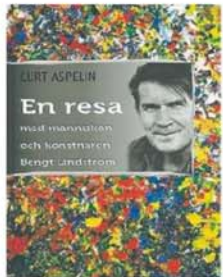
Road vän minns berusat geni

BÖCKER

En resa med människan och konstnären Bengt Lindström av Curt Aspelin
Lindström Art&Design

Det blir många anekdoter i Curt Aspelins vänbok över Bengt Lindström. Med alla sina splittrade hägkomster är det ändå en mycket roande bok, även om perspektivet är det väldigt nära och den expressive konstnären oftast bara får uppträda som det berusade geniet.

Hur många hotellägare som får skicka extraräkning till direktör Backman på Handelsbanken i Sundsvall får vara osagt, liksom hur många Chateau Lafite Rothschild som ackompanjerar festmåltiderna eller det vanliga supandet. Några gratifikationstavlor tycks ha löst de flesta sammanstötningar, med franska

skattemyndigheter, finsk tull och svensk polis.

Kanske är det som Aspelin säger, att Bengt Lindström hade kapacitet för en ännu större världskarriär än den han gjorde. Han kombinerade urkraften och energin till ett konstnärskap av sällsynt produktivitet och uttryck. När han dog 2008 fick man nog räkna honom till Sveriges mest kända konstnär.

Hans metod må ha liknat 1600-målarnas, han producerade konst i en verkstad,

hade en anställd penseltvättare, arbetade maniskt i perioder, söp i en period, återvände till Parisateljén och tog upp penslarna där han lagt dem, något kallsvettigt, men inriktat.

Han var född 1925 i Jämtland, tog studenten i Härnösand och fick sitt genombrott mot femtiotalets slut i Paris där han redan bodde sedan tio år. Hans stjärna lyste starkast för sådär fyrtio år sedan, enligt Aspelin sålde då allt slut redan en halvtimme efter att utställningarna öppnats. Hans stil var eruptivt och primitivt uttrycksfull, han gjorde be-greppet kolorist till en eufemism. 1954 hade Lindström sin första separatutställning i Sverige. Det internationella genombrottet kom efter en utställning i Paris 1958.

Anekdoterna, ja de äro legio, tämligen osovrade, men oftast dräpliga: om

Bengt Lindström med sin fru Michèle Lindström i Mellanfjärden 2002. FOTO: JENNY SVENSSON/ARKIV

hur man ordnar snöfall på hotell (dunkuddar), grillparty på balkongen (icke tillrädligt), jättemonument i Mora (lokal skandal, folkstorm), transporterar tio lådor sprit runt Nordkalotten utan att komma till att suppa upp den (mycket roande).

Men bäst kanske berättelsen om den mycket antika och förfärligt dyrbara peruanska prydnadshunden, den som Lindström köper

till hustruns födelsedag. På vägen från antikhandlaren blir det några glas vin och en uteliggare, som konstnären var bekant med, uppenbarar sig, får hundra franc och hundstatyn. Ram-lar naturligtvis på väg in i närmsta vinbutik, hundratusen franc i småbitar. Varför, frågade Aspelin, jomen, han luffaren, han såg verkligen ut som att han ville ha statyn blev svaret.

JAN-OLOV NYSTRÖM